

Hr. Aksel Larsen og socialistisk folkepartis folketingsgruppe kan ikke være uvidende om, at der hvert år med finansudvalgets tilslutning — og i en række tilfælde med tilslutning fra socialistisk folkeparti — afholdes et stort antal udgifter, hvor de ovennævnte betingelser ikke er opfyldt.“

Statsministeren fremdrog en række sager som eksempler herpå og udtalte videre:

„ Ingen af de kriterier, socialistisk folkeparti har påstået skulle begrænse en ministers adgang til at afholde udgifter alene med finansudvalgets tilslutning, kan således finde støtte i den hidtidige praksis. Tværtimod mener jeg, at der kan — og jeg har her gjort det delvis — fremdrages en række eksempler på, at finansudvalget ikke har følt sig bundet af disse kriterier; ingen har tidligere fundet, at det var forfatningsstridigt.

Lad mig tilføje, at spørgsmålet om eventuelle grænser for denne praksis tidligere har været drøftet her i folketinget.

Det skete ved en forespørgselsdebat den 26. november 1958. Forløbet af denne debat kan næppe fortolkes på anden måde, end at folketingets flertal afviste at fastsætte retningslinjer, som begrænsede en ministers adgang til at afholde udgifter alene med finansudvalgets tilslutning.

Så længe folketinget ikke har fastlagt sådanne begrænsninger, må det i hvert enkelt tilfælde være regeringen, der tager stilling til, hvilken fremgangsmåde den vil anvende, og folketingets finansudvalg, der tager stilling til, om det under politisk ansvar over for folketingets senere godkendelse vil give tilslutning til den pågældende udgift.

Jeg må altså fastholde, at regeringen har handlet i overensstemmelse med hidtidig statsretlig praksis.“

I den efterfølgende debat deltog — foruden statsministeren og ordføreren for forespørgerne — *landbrugsministeren, økonomiministeren, Lysholt Hansen (S), Jørgen Jensen (KF), Ib Thyregod (V), Grethe Philip (RV), Kjær Rasmussen (VS) og Kai Moltke (u. p.)*. Endvidere havde *Jens Peter Jensen (Sorø amt) (V)* ordet for et kort indlæg.

Forhandlingen om forespørgslen sluttede med, at man uden at træffe nogen egentlig beslutning enedes om at lade udvalget for forretningsordenen, suppleret med et finansudvalgsmedlem fra hvert af de i finansudvalget repræsenterede partier, overveje, om der kunne fastsættes retningslinjer for finansudvalgets virksomhed, især om adgang for et mindre tal til i visse tilfælde at kræve en bevillingsansøgning behandlet i folketinget.

I en *beretning fra udvalget for forretningsordenen*, suppleret med medlemmer af finansudvalget, som blev afgivet 11. april (B. sp. 1229) hedder det bl. a.:

„ . . . Med udgangspunkt i de under forespørgslen den 8. oktober 1968 fremførte synspunkter samt et af folketingssekretariatet ud-